

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om meddelelse af orlov til folketingsmand Gert Petersen.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at den ønskede orlov meddeles fra og med den 23. oktober d. å. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål om indkaldelse af stedfortræderen for folketingsmand Gert Petersen.

Formanden: Dersom ingen gør indsigelse, vil jeg betragte det som vedtaget, at stedfortræderen indkaldes. (Ophold). Det er vedtaget. Stedfortræderen vil herefter blive indkaldt som midlertidigt medlem af folketinget fra og med den 23. oktober d. å.

Den næste sag på dagsordenen var:

Forhandling om statsministerens redegørelse ved folketingsårets åbning.

(Redegørelsen (nr. I) findes i tidenden sp. 1).

Formanden: Herunder kan omtales den af statsminister J. O. Krag den 19. oktober afgivne regeringserklæring. (Tidenden sp. 33).

Orla Møller: Det tog lidt tid at komme i gang med folketingsarbejdet i denne samling. Jeg skal ikke komme med nogen bebrejdelser i så henseende. Sådan som valget kom til at forløbe, var det en naturlig ting, at det kom til at tage nogen tid, før den nye regering var klar. Men der er et par problemer i forbindelse med den tid, der kom til at gå, det nok er værd at knytte et par kommentarer til.

Det er for det første spørgsmålet om en 4 parti regering. Forslaget blev fremsat med den begrundelse, at det skulle være en såkaldt fællesmarkedsregering. Begrundelsen var vel køn nok både i sin formulering og i sin hensigt, men, jeg må måske sige det en lille smule stærkt, overflødig. Af hensyn til fællesmarkedsproblematikken var en sådan

regering i hvert fald ikke nødvendig. Det vil være muligt på sagligt grundlag at føre en fællesmarkedspolitik på grundlag af den tilslutning, som 4 af tingets partier har givet på dette område, og man kan vel ganske enkelt sige, at det er sagen, det drejer sig om, når vi fører politik, og ikke, om det er den ene eller den anden form for regeringskonstellation.

Det andet, jeg godt vil gøre et par bemærkninger om, er problematikken omkring det, der er blevet kaldt de nordatlantiske mandater. Jeg synes, at den debat, man både i pressen og andetsteds fik om disse ting, ikke var særlig tiltalende. Der er ingen medlemmer af dette folketing, der er mere lige end andre. Vi sidder her alle med samme ret og med samme pligt, og derfor er det en ganske naturlig ting, at alle uden undtagelse både har interesse i og ret til at deltage i drøftelserne af, hvilken regering landet skal have.

Det tog vel nok lidt tid at komme i gang, men til gengæld startede vi jo med en udpræget beslutsomhed i forgårs. Den tidligere regering er af sine egne, i hvert fald i adskillige lederartikler, blevet om ikke udskældt, så i hvert fald kritiseret for sin manglende beslutsomhed, og jeg noterer med glæde, at den nye regering startede med stor beslutsomhed. Horsens Folkeblad for den 11. oktober skriver i en leder, at den regering, der i dette århundrede har haft det stærkeste parlamentariske grundlag, ikke nåede igennem med de økonomiske problemers løsning, fordi man var tøvende i sin form for handling. Man kan i hvert fald ikke kalde den nye regering for tøvende med hensyn til at tage initiativ til at få taget fat på nogle af de værste problemer. Det er en både ny og ung regering, vi har fået, og det blev en flyvende start, vi fik på folketingsarbejdet i forgårs.

Så skal jeg tage fat på den regeringserklæring, som blev fremsat af statsministeren. Den er i sin form noget anderledes end tidligere regeringserklæringer. Det skyldes bl. a. den korte tid til udarbejdelsen, men den rummer i sin ganske kortfattede form nogle retningslinjer både generelt og i detaljer, som der er muligheder for at arbejde på. Vi kender jo de normale tiltrædelseserklæringer, der har både en mundtlig og en skriftlig del, begge af et sådant omfang, at det egent-